

[...]

32.452/II/PN

[...]

Ter zitting van 3 mei 2001 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in haar verenigde afdelingen een klacht die ingediend werd omwille van het feit dat uw centrum een brochure “Apprendre le néerlandais en parlant” uitgegeven heeft die niet uitsluitend in het Nederlands is gesteld. De titel van deze brochure is eentalig Frans, terwijl de rest van de brochure ofwel tweetalig Nederlands-Frans of drietalig Nederlands –Frans –Engels is opgevat.

*
* *

Bij brief van 7 februari 2001 deelde u aan de VCT het volgende mee:

“Wij zijn een organisatie die de Nederlandse taal zo toegankelijk mogelijk wil maken voor anderstaligen. Opdat de boodschap verstaanbaar zou zijn voor onze grootste doelgroep, werd de titel van de brochure in het Frans afgedrukt. Daarnaast zijn er ook nogal wat Engelssprekenden die Nederlands willen leren. Vandaar dat de gedetailleerde informatie binnenin naast het Nederlands ook in het Frans en in het Engels verschijnt. Deze brochure is verspreid geweest via de verschillende gemeenschapscentra in Brussel, via de postkantoren in Brussel, via OCMW's, via kantoren van de vakbond, via kantoren van het ziekenfonds en via deur-aan-deur-bezorging.

Als we anderstalige volledig-Nederlandsonkundigen ertoe willen bewegen om lessen Nederlands te volgen, denken we dat dit moet gebeuren via een taal die ze verstaan, omdat de actie anders totaal haar doel voorbijschiet.”

*
* *

Uit een onderzoek van de statuten blijkt dat het “Centrum Nederlands voor Migranten” een vzw is, gevestigd te Brussel, die tot doel heeft de bevordering tot verdraagzaamheid tussen de autochtone en allochtone bevolkingsgroepen binnen het Brussels Hoofdstedelijk gewest.

Conform artikel 1, § 1, 2°, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) zijn deze wetten van toepassing op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

*
* *

In verband met een klacht die ingediend werd tegen het “Regionaal Integratiecentrum Foyer” oordeelde de VCT het volgende:

Het decreet van 28 april 1998 van de Vlaamse Gemeenschap en het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 1998 doen niets anders dan, ten behoeve van de centra voor integratie van etnisch-culturele minderheden, een mogelijkheid tot erkenning en subsidiëring organiseren. Deze regelgeving belast de erkende instellingen niet met een openbare taak.

Er is dus geen sprake van een openbare taak als bedoeld door de taalwetten, waarmee die privé instellingen zouden zijn belast door de overheid en die ze onder het gezag van deze laatste zouden moeten vervullen (cf. advies 29.270/S van 8 oktober 1998 betreffende de rusthuizen).

*
* *

De VCT oordeelt, met 1 onthouding van de Nederlandse afdeling, dat het “Centrum Nederlands voor Migranten” niet onderworpen is aan de taalwetgeving en acht de klacht ontvankelijk, doch ongegrond.